

Til støtte for sit synspunkt henviser Bent Unmack Larsen til et af ham udarbejdet resposum af 19. marts 1996. Heri hedder det bl.a. følgende (side 6 ff.):

»Betydningen af det hermed omtalte krav som betingelse for adgang til aktindsigt er efter min opfattelse, at en begæring om adgang til aktindsigt i en navngiven ansats »personalesag« i almindelighed ikke kan imødekommes.

Det skyldes, at der med udtrykket »personalesag«, anvendt i denne forbindelse, ikke er henvisning til en bestemt sag i offentlighedslovens forstand. Begrebet »personalesag«, som ofte også anvendes internt af offentlige myndigheder, refererer i virkeligheden ikke til en bestemt sag, men til en samlemappe og/eller et fælles journalnummer, hvori/-under alle sager vedrørende en bestemt ansat person henlægges/journaliseres.

Der henvises således med dette udtryk, anvendt i en begæring om aktindsigt, ikke til en bestemt sag i forvaltningen, men til en række sager (sager vedrørende den pågældendes ansættelse, sager vedrørende senere ændringer i løn- og ansættelsesforhold, sager vedrørende tjenstlige undersøgelser, sager vedrørende disciplinær påtale, sager vedrørende advarsler i anledning af kritisable forhold uden karakter af tjenesteforseelse m.v.).

»Personalesagen« vil herudover kunne indeholde orienteringsbreve vedrørende den ansatte modtaget fra andre myndigheder, som ikke har dannet grundlag for sagsbehandling, og som derfor ikke hos vedkommende myndighed i offentlighedslovens forstand henhører til nogen sag, i hvilken der haves krav på aktindsigt i forhold til denne offentlige myndighed. Det vil eksempelvis for lægers og sygeplejerskers vedkommende kunne være kommuniseringsbreve fra Patientklagenævnet, der vedrører den ansatte.

En begæring om aktindsigt i en ansats »personalesag«, som ikke herudover indeholder nogen angivelse af, i hvilken sag aktindsigt begæres, vil derfor normalt kunne/skulle afvises under henvisning til offentlighedslovens § 4, stk. 3, med den begrundelse, at der ikke i begæringen er angivet, i hvilken sag aktindsigt begæres.«

2. Efter offentlighedslovens § 4, stk. 1, kan enhver med de undtagelser, der er nævnt i lovens §§ 7-14, forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en

forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Bestemmelsens stk. 3 har følgende ordlyd:

»Stk. 3. Begæring efter stk. 1 og 2 skal angive de dokumenter eller den sag, som den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.«

Den oprindelige offentlighedslov fra 1970 (lov nr. 280 af 10. juni 1970 om offentlighed i forvaltningen) indeholdt i § 1, stk. 2, en tilsvarende bestemmelse. Herom anføres i Betænkning nr. 325/1963 om Offentlighed i Forvaltningen, der lå til grund for loven, bl.a. følgende (side 64):

»Men oplysning kan kun kræves om dokumenter, som vedrører »den i begæringen angivne sag«. Bestemmelsen vil modvirke, at nogen ved henvendelse til en forvaltningsmyndighed mere på det uvisse søger at opspore dokumenter, som muligvis kan være af interesse for ham. Men begæringen kan godt omfatte flere, nærmere angivne sager.«

I forarbejderne til § 4, stk. 3, i den gældende offentlighedslov hedder det bl.a. følgende (Folketingstidende 1985-86, Tillæg A, sp. 212):

»Bestemmelsen i *stk. 3* svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2. Det er præciseret, at en begæring om aktindsigt skal indeholde en angivelse enten af den sag eller af de dokumenter, den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.

Bestemmelsen medfører, at den, der ønsker aktindsigt, må have kendskab til sagens eller dokumentets eksistens før henvendelsen til vedkommende myndighed. Dette betyder imidlertid ikke, at myndigheden er berettiget til at afslå en begæring om aktindsigt alene under henvisning til en manglende angivelse af sagstilhørsforholdet, hvis myndigheden er i stand til på andet grundlag at identificere den sag eller de dokumenter, der ønskes aktindsigt i. Der henvises til beskrivelsen af bestemmelsens anvendelse i praksis i betænkningen side 118 ff. og offentlighedsudvalgets overvejelser på side 129 ff.

Kravet om angivelse af sagen eller dokumenter i denne betyder bl.a., at der ikke kan forlanges adgang til at gennemgå en forvaltningsmyndigheds journalmateriale med henblik på herigenem at finde frem til sager, hvis dokumenter man kan have interesse i at blive gjort bekendt med.«

3. Bestemmelsen i offentlighedslovens § 4,